

NAGY GÁSPÁR

Párizsi álmom Yorick Cormieux úrral

*Nagy platánlevelek ősze ez
bevitorláznak kis utcácskákba is
a Luxembourg-kertből
meg a Szent Mihály boulevard-ról...
írni lehetne rájuk vérrel verseket
valami szép októbertévi magyar álmot...*

*De ébren vagyok nagyon
már megint csak őt keresve
éppen harmadszor járok erre
most veled is kedves barátom
ki lettél jeles hungarus
buzgó Párizs-zarándok.*

*Csodában bízunk eleitől fogva...
hátha mégis szembejön
egy felhajtott gallérú
nyútt ballonkabátos
a hajdani Gauloise-füstös Conti felől
egy győztes biliárd-csatából...*

*Ezért e helyt lelassulunk
majd hosszan álldogálunk
ahol a szűk rue Christine befut
a rue des Grands Augustins-be
azaz a Nagy Ágostonok utcájába
itt várjuk – de megint csak hiába!
a „párizsviselt” szegény magyar poétát
szerelembe-szédült árva Kormos Pistát...*

*Aki bizony vagy negyven éve
valóságosan is erre császkaált
itt mormolta el – ima helyett is–
Apollinaire híres poémáját
a rue Christine-t dicsérte betéve
már ezért is megérdemelne
szegény Yorick barátunk egy emléktáblát...!*

*Mert bizony itt lakott a 10-es szám alatt
itt a valahai Hôtel de la Gironde-ban
bár nem őrzí semmi nyom vagy „bűnjel”
már az öreg szálloda nevét is lesikálták....*

*Elképzelem ha akkor...
vagyis időben járunk erre:
így mondta volna tán Cormieux nevetve:
„barátocskáim itt locsog egy miccre
a Szajna és Lutecia kövein is porosodik a zokni
menjetek csak oda szépen lábat mosni
mielőtt följöttek hozzám egy üveg borral...
aztán finoman tegyétek be az ajtót
nem ám mint otthon... nagy dirrel-durral...”*

*És rendre mindig éjjél után
álomba szöve megjött fűtyörészett
és nem is mentegetőzött
hogý mennyit késett...*

*Gyors itt az élet – mondta tán
és nagy ám a fény
de megél itt sok szegény clochard
hallgassátok csak a Notre Dame
is értük ver elsőnek hangzó imát
hallgassátok csak ezt a szabályt*

*ezt a szabálytalan szép szívverést :
amint ráfelel távolról a Saint-Sulpice
aztán a Saint-Germain-des-Prés harangja
és viszi majd öblös-telt zúgásukat
a locsogó szőke Szajna...*

*Hajnalban e versre ébredek
egy platánlevél dús erezetén
ismeretlen betűk hídjai ívelnek át
olvassam el: valaki így akarja.*

(2004. október 25.)

Chartres-i ablakok

*Ha nincs Nap
akkor is ragyognak
és az üvegfestő titkát
a fényről megőrzik*

*szemeid már fájnak
nyakizmod zsibbadt
de szíved a történetet
szüntelen meséli*

*ezek a színek már
színen túlnani színek
s ahogy lelkedbe hatolnak
van valami képzeted*

*arról milyen is lehet
a léten túli lét
mikor becsillan majd
teljes pompájával
az utolsó naplemente*

*szinte megérzed ízét
a fény-nyalábnak:
mely a kegyelmet
arcodon teríti szét.*

(2004. október 23.)